

[Handelsministeren.]

rebil aflægger besøg hos ham på forud fastsatte tider for at sælge fra varebilen.

Til denne gennemgang af hovedindholdet af de for handel, håndværk og industri væsentligste punkter i lovforslaget skal jeg føje, at de nuværende bestemmelser om torvehandel og om handel på udstillinger m. v. i hovedsagen foreslås opretholdt.

Som det fremgår af næringslovskommissionens betænkning, har også spørgsmålet om det berettigede i at opretholde de gældende bestemmelser for Grosserer-Societetet på ny været taget op til behandling. Særlig har spørgsmålet om det tvungne medlemskab for københavnske grosserere givet anledning til meningsudvekslinger, idet nogle af kommissionens medlemmer principalt har ønsket en ophævelse af den særtstilling, som societetet i denne henseende har.

Grosserer-Societetet er imidlertid selv med megen vægt gået ind for, at man bevarer de nugældende bestemmelser, og da der i kommissionen har været enighed om trods betænkelighederne at foreslå, at de nuværende næringsretlige bestemmelser i nogenlunde samme skikkelse opretholdes i en ny næringslov, har jeg ment at kunne fremsætte lovforslaget i overensstemmelse hermed.

Fra håndværkets side har man ønsket mesterbetegnelsen forbeholdt de selvstændige håndværkere, der ud over den egentlige svendep prøve dokumenterer særlig faglig indsigt og videregående færdigheder ved at bestå en såkaldt obligatorisk mesterprøve. Motiveringen herfor er, at der til udøvelse af virksomhed som mester foruden håndværksmæssig kunnen bør kræves kendskab til erhvervsret, kalkulation, bogføring m.v. Fra håndværkets side er det i denne forbindelse anført, at mesterbetegnelsen ikke blot skal være en naturlig anerkendelse af indsats for dygtiggørelse, men også en nyttig vejledning for forbrugerne.

Næringslovskommissionen har imidlertid fundet det overvejende betænkeligt at støtte dette forslag, og kommissionens betænkning indeholder da heller ikke nogen indstilling i denne retning. Dels kan en sådan ordning indebære risiko for en forskelsbehandling inden for håndværket i henseende til erhvervsudøvelse, som ikke kan anses for rimeligt begrundet i næringsretlig hen-

seende, dels synes det under hensyn til karakteren af den påtænkte mesterprøve, sammenholdt med den omfattende svendep prøve, ikke tilstrækkeligt begrundet at udelukke de personer, der har taget svendep prøve, fra retten til mesterbetegnelse og samtidig give denne ret alene til dem, der har taget mesterprøve.

Det lovforslag, jeg nu fremsætter, bevarer derfor de nuværende bestemmelser om mesterbetegnelse alene med den ændring, at kun personer, der har bestået svendep prøve eller har tilsvarende uddannelse, vil kunne få faget påtegnet deres næringsbrev. Herved vil håndværk kunne udøves enten i henhold til næringsbrev som „handlende, håndværker og industridrivende“ eller i henhold til sådant næringsbrev med påtegning, der indeholder angivelsen af fag og betegnelsen „mester“. Når den pågældende næringsretlige tilstand således foreslås videreført på dette område, vil jeg gerne tilføje, at denne tilstand hidtil i det store og hele har virket tilfredsstillende.

Herefter vil jeg gerne knytte nogle kommentarer til lovforslagets bestemmelser om næringsvirksomhed som speditør, vognmand, auktionsholder, vekselerer eller ejendoms handler.

På et enkelt punkt, som jeg straks skal redegøre for, har jeg ment at måtte tage en anden stilling end kommissionen.

To spørgsmål har været fælles for disse næringer, dels om kravet om borådighed, der jo foreslås ophævet inden for handel, håndværk og industri, fortsat bør stilles for disse særlige næringers vedkommende, dels om der bør stilles særlige vandelskrav til disse næringsbrevindehavere.

Medens det foreliggende forslag i almindelighed afskaffer kravet om borådighed for at få næringsbrev, bestemmes det i forslaget, at dette krav dog opretholdes for auktionsholdere, vekselere og ejendoms handle, idet man finder, at der her gør sig særlige forhold gældende, herunder at disse erhvervsdrivende ofte af kunderne må betros store værdier.

Oprindeligt var vandelskravene strenge for at få og bevare næringsbrev. Ved lov af 1951 knæstattes det princip, at et strafbart forhold ikke medfører tab af borgerlige rettigheder. Kun næringsbrev som ejendoms handler og ejendoms mægler har her-